

af det her omtalte Punkt 4. Nu, da der fra Regeringens Side er fremsat Forslag, der gør det muligt at optage denne Tanke igen — ganske vist efter at man først har øst en Del Penge ud i Havet til ingen Nytte —, vil jeg kun henlede Opmærksomheden paa, at naar man nu skrider til en rationel Løsning af Spørgsmaalet om Ringkøbing Fjords Udløb, saa vil man med saa godt som ingen Merudgift samtidig kunne løse det i Punkt 4 omtalte Spørgsmaal tilfredsstillende.

Finansministeren (Brandes): Paa Trafikministerens Vegne skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsatte af den ærede Ordfører (Johnsen) og den ærede sidste Taler (Rambusch).

Angaaende Andragende Nr. 4 om en landfast Forbindelse mellem Masnedø og Falster turde jeg maaske minde om, at den Regering, der sad ved Roret i Aaret 1909—10, foreslog en Bro paa det paa-gældende Sted, men at dens Lovforslag blev forkastet i det høje Folketing — ganske vist kun med een Stemmes Fler-tal; eller maaske stod Stemmerne lige, saaledes at der manglede en Stemme for at faa det vedtaget; jeg husker det ikke, det var kun een Stemme, det stod paa; men denne Stemme gjorde Udslaget, og der blev ingen Bro. Trafikministeriet har nu i indeværende Vinter haft dette For-slag oppe til fornyet Behandling, men det har faaet en noget anden Karakter derved, at det er blevet sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om en helt ny Route fra Tyskland til Danmark. Dette har givet Anledning til nye Overvejelser, og disse er ikke endte endnu. Men jeg kan forsikre det høje Landsting om, at Regeringen i højeste Grad har sin Opmærksomhed hen- vendt paa dette Spørgsmaal, og man tør haabe, at Overvejelserne vil være endte saaledes, at den Regering, der sidder til Efteraaret, vil være i Stand til at fore- lægge et Forslag om en Forbindelse mel- lem Masnedø og Falster. Den nuværende Trafikminister kan altsaa meget vel mo- dtage Henvisningen af det omtalte Andra- gende. Det, der ligger som Krav i An- dragendet og i Henstillingen fra det høje Ting om, at denne Sag tages op til al- vorlig Behandling og Undersøgelse, imøde- kommer i Virkeligheden hans Ønske. Men jeg vil tilføje, at naar man skal løse Spørgsmaalet om en Forbindelse mellem Masnedø og Falster — og dette Spørgs- maal har jo en ikke ringe finansiel Be-

tydning —, saa kommer let ogsaa andre Spørgsmaal om Jernbaneforbindelser o. lign. frem til Betragtning med det samme. Men jeg vil tro, at ingen i og for sig har noget at indvende mod, at det sker.

Paa Andragende Nr. 7 behøves der for saa vidt ikke noget Svar, som det, hvad den ærede Ordfører jo indrømmede, i Virkeligheden er besvaret derved, at den nuværende Regering har fremsat et For- slag vedrørende Thyborøn Kanal. Den ærede Ordfører sagde, at denne Sag maatte nu en Gang tages op, man maatte begynde paa dens Løsning. Men der er altsaa allerede begyndt ved det Lovforslag, som er fremsat i det høje Folketing, og be- gyndt paa en Maade, som det forekommer mig, den ærede Ordfører anerkendte var rigtig. Den ærede Ordfører sagde rigtig- nok kun, at dette var et Skridt til Be- gyndelsen. Det forekommer mig, at dette er lidt for lidt at kalde det. Thi hvad skal Regeringen egentlig gøre andet end fremsætte et Lovforslag om en saadan Begyndelse paa den Opgave, der her er stillet med Hensyn til at tilvejebringe Fiskerihavne paa Vestkysten? Men jeg maa i den højtærede Ordførers Udtalelser lægge dette, at naar Lovforslaget om Thy- borøn Kanal kommer op her i dette høje Ting, som jeg haaber, det gør, vil dette Ting ogsaa stille sig imødekommende over- for dette Lovforslag, for ellers forekom- mer det mig ikke, at den ærede Ordfører har talt paa Landstingets Vegne ved denne Lejlighed.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) bragte i Forbindelse med denne Sag Spørgsmaalet om Hvide Sande og nævnede, at han, da denne Sag var til Behandling for to Aar siden, gjorde sig til Talsmand for et privat Forslag, som den Gang blev afvist — det ærede Med- lem kan tilføje stærkt afvist — af hans egne Meningsfæller i det Udvalg, i hvilket baade det ærede Medlem og jeg havde Sæde. Det ærede Medlem fandt ikke hos sine egne Meningsfæller den allerringeste Tilslutning for sine Ideer. Derfor bør det ærede Medlem, hvis der kan rettes no- gen Bebrejdelse mod nogen, rette den fornemmelig imod sit eget Parti, men ikke mod Trafikministeren, som i Øjeblikket behandler denne Sag; thi, som det ærede Medlem sikkert vil vide, har han ogsaa paa den velvilligste Maade taget dette private Forslag op.

Ordføreren (Johnsen): Jeg vil først bemærke overfor den højtærede Minister,